

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

(Lovforslaget (nr. 132) findes i tillæg A. sp. 2779, fremsættelsen i tidenden sp. 4197).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om internationale reguleringsforanstaltninger vedrørende fiskeri.

(Lovforslaget (nr. 130) findes i tillæg A. sp. 2705, fremsættelsen i tidenden sp. 4094).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Risgaard Knudsen: Med den placering, dansk fiskeri har i det internationale samarbejde, må det erkendes, at en udvidelse af de bemyndigelser, som regeringen hidtil har haft i henhold til saltvandsfiskerilovens § 24, kan være meget ønskelig. Alle må sikkert også kunne tilslutte sig, at der gives regeringen den fornødne hjemmel til gennemførelsen af de i konventionen af 1. juni 1967 om ordensregler for fiskeri i det nordlige Atlanterhav indeholdte bestemmelser; men jeg håber, at det kun sker i god forståelse med det danske fiskerierhverv. En udvidet bemyndigelse som den nu foreslåede kunne jo også gives ved blot at foretage visse ændringer i saltvandsfiskeriloven, og

det havde måske i den givne situation været at foretrække.

Af lovforslaget fremgår det imidlertid, at de foreslåede bestemmelser også er tænkt at skulle omfatte Færøerne og Grønland, og at det allerede af den grund efter ministerens opfattelse vil være upraktisk at optage de foreslåede bestemmelser i saltvandsfiskeriloven, som jo ikke gælder for Færøerne og Grønland. Med det sigte, lovforslaget således har, og ikke mindst for så vidt angår Færøerne og Grønland, vil jeg derfor sætte pris på, om vi her i dag nærmere kan få oplyst, hvorvidt det grønlandske landsråd har godkendt det foreliggende lovforslag i den form, hvori det nu er blevet forelagt af ministeren. En sådan godkendelse forelå ifølge ministerens udtalelser i hvert fald ikke, da vi berørte spørgsmålet her i tinget ved den senere så meget omtalte laksedeбат den 26. januar i år. Jeg finder ligeledes, at det kan være af betydning at få oplyst, hvorvidt Færøernes landsstyre har ønsket en lovgivning som den nu foreslåede. Hvis Færøernes landsstyre og det grønlandske landsråd har visse betænkeligheder ved det foreliggende lovforslag, bør vi måske nærmere overveje, om ikke den ønskede udvidede bemyndigelse bør gives ved at gennemføre de fornødne ændringer i saltvandsfiskerilovens § 24.

Ifølge lovforslagets § 1 medtages som nye foranstaltninger bl. a. forskrifter om begrænsning, kvotering, af fangstmængde og om fangstindsats. Bemyndigelse til at udstede bestemmelser herom har man således ikke haft tidligere. Det er ret væsentligt at erindre herom, ikke mindst i relation til den debat, der har været ført og stadig føres vedrørende den så meget omtalte laksesag.

Med det nu foreliggende lovforslag og ikke mindst med de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, giver ministeren nu selv anledning til tvivl om, hvorvidt regeringen hidtil har haft den fornødne hjemmel til uden om folketinget at forbyde danske fiskere at fiske laks ved Norge som nærmere beskrevet i § 14 i kgl. anordning af 21. januar i år.

[Risgaard Knudsen.]

Der kan også være grund til at søge nærmere afklaret, hvilken hjemmel regeringen har haft til ved kgl. anordning af 21. januar i år at fastsætte bestemmelser vedrørende en begrænsning i totalfangsten af Nordsøild samt bestemmelser, der tager sigte på en fordeling af fangsten af Nordsøild på de enkelte medlemslande.

Som allerede tilkendegivet kan jeg anbefale det foreliggende lovforslag, men der er dog en række spørgsmål, som vi gerne vil have nærmere afklaret, inden vi giver den endelige accept, og det bør vel føre til, at vi får lejlighed til i et udvalg at drøfte enkelte detaljer og spørgsmål i lovforslaget.

Henry Møller: Fiskeriministerens lovforslag om samarbejde mellem en hel række europæiske lande og Sovjet og Amerika om internationale reguleringsforanstaltninger kan man vel kort karakterisere på den måde, at vi her skal tage stilling til en færdselslov om fiskeriet og dets udstyr. Det, vi skal se på i dette lovforslag, er ordensregler for fiskeriet, og hvorledes disse i et internationalt samarbejde skal køres sammen. Der er i de senere år sket en ganske kolossal udvikling både af fiskerbådene og fiskeredskaberne, og det vil efter min formening være rimeligt, at vi her søger frem til i en lov at give visse retningslinjer og regeringen visse muligheder for at indgå internationale overenskomster, således at vi ikke, hver gang der sker nydannelser og ændringer inden for erhvervets område, skal ændre den bestående saltvandsfiskerilov.

Jeg skal derfor på mit partis vegne give tilslutning til det fremsatte lovforslag.

Kofoed: Da mit partis ordfører, hr. Henry Sørensen, er blevet syg, skal jeg på venstres vegne forsøge at trække de principielle problemer frem i det lovforslag, der her foreligger.

Jeg synes, det er udmærket, at regeringen søger bemyndigelse til at indgå disse forskellige internationale aftaler, for sådan som fiskeriet som nævnt af tidligere ordførere har udviklet sig, viser det sig, at fiskebestanden ikke kan blive ved at holde til det hårde fiskeri som følge af den moderne teknik, der efterhånden er kommet frem.

Man kommer vel heller ikke uden om, at det problem begynder at melde sig, at fiskeriet ikke længere kan køre efter den såkaldte junglelov, hvorefter man tager, hvad naturen kan give. Man må begynde at overveje, hvorvidt man kan pleje fiskebestanden bedre, således at fiskeriet kan blive mere rentabelt og der kan blive fisk nok. Rent principielt kan jeg derfor på venstres vegne tilsige velvillig behandling af dette lovforslag.

Der er imidlertid et par spørgsmål, som melder sig, når man nu skal afslutte disse overenskomster. Jeg kan ikke umiddelbart se af lovforslaget, om organisationerne skal spørges til råds, før man indgår disse overenskomster. Jeg har også gjort mig visse overvejelser med hensyn til, hvorvidt disse overenskomster nu sluttet af politiske eller virkelig af saglige grunde. Nu har hr. Risgaard Knudsen nævnt laksefredningen i Nordøstatlanten. Den har efter mit synspunkt mere præget af, at det var en politisk beslutning, man traf, fremfor en beslutning ud fra saglige biologiske synspunkter. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om man er indstillet på ved fremtidige overenskomster at tage fiskerorganisationerne med på råd, før man indgår en overenskomst.

Ellers kan jeg på venstres vegne tilslutte mig forslaget og tilsige en velvillig udvalgsbehandling. Der er en hel del tekniske problemer i det.

Amtoft: Det er, som foregående ordførere har nævnt, meget vidtgående bemyndigelser, fiskeriministeren beder om i dette lovforslag om internationale reguleringsforanstaltninger vedrørende fiskeriet.

Man kan vel sige, at bemyndigelsen har to sider. For det første kan ministeren fastsætte ordensregler for fiskeriet. Det drejer sig, som hr. Henry Møller allerede har været inde på, om en slags færdselslov for fiskerfartøjer. I bilsproget ville man vel sige, at der fastsættes internationale regler om fiskerkutteres nummerplader, lygteføring, signalhorn osv. Det er næppe her, der vil være de store stridsspørgsmål.

Mere indgribende er den bemyndigelse, som fiskeriministeren ønsker til at afslutte internationale overenskomster, der har til formål at begrænse fiskeriet for at undgå overfiskning med den følge, at bestanden af

[Amtoft.]

fisk går ned. Som allerede nævnt kan ministeren, hvis lovforslaget godkendes, godkende overenskomster, der medfører ændrede mindstemål, indfører fredningstider og fredningsområder og begrænser landingerne. Jeg vil på ingen måde anfægte det nødvendige i sådanne begrænsninger. Vi kender jo de stærke krav om begrænsninger af laksefangsterne ved Nordnorge og ved Grønland. Endnu mere indgribende vil det nok blive, når der nu også skal være begrænsninger af fiskeriet af sild i Nordsøen. Der er vist ingen med kendskab til fiskeriets forhold, der vil benægte, at både laksestriden og den kommende rationering af sildefiskeriet i Nordsøen vil blive meget generende for dansk fiskeri. Jeg mener imidlertid, at lovforslaget indeholder en så bred bemyndigelse til ministeren, at det kan være rimeligt at drøfte dette forhold i et udvalg.

Jeg kan på det radikale venstres vegne tilsige en velvillig behandling af lovforslaget i udvalget.

Fiskeriministeren (*A. C. Normann*): Det ærede medlem hr. Risgaard Knudsen, som jeg ligesom de øvrige ordførere, der hidtil har haft ordet, kan takke for tilslutning til lovforslaget, udtalte den forhåbning, at man havde handlet i forståelse med fiskerierhvervet. Jeg kan herom sige, at organisationerne har deltaget i de kommissionsmøder, hvor de bestemmelser blev vedtaget, som nødvendiggør denne lovændring. Jeg tror ikke, der er nogen som helst grund til den tvivl, det ærede medlem nærer om, at der har været hjemmel til bestemmelserne i anordningen af 21. januar i år. Jeg har denne bestemmelse ved hånden og har netop kigget §§ 14 og 15, som angår dette, igennem og kan ikke se nogen sådan uoverensstemmelse med den hidtil gældende lov. Det ville have været rart, hvis det ærede medlem havde sagt, hvori uoverensstemmelserne bestod. Men der bliver forhåbentlig lejlighed til at borttrykke det ærede medlems tvivl under udvalgsbehandlingen, hvor man kan sammenholde bestemmelserne i anordningen med hidtil gældende lovgivning og så forhåbentlig blive enig om det, som jeg mener er en selvfølge, nemlig at den nævnte hjemmel har været til stede.

Det ærede medlem spurgte, hvorvidt landsrådet i Grønland havde haft lejlighed til at ytre sig, og om det havde billiget disse bestemmelser. Det første er tilfældet. Men landsrådet har, selv om det ikke har haft indvendinger at gøre imod selve substansen i lovforslaget, haft indvendinger på et enkelt punkt, idet man havde ønsket, at man i stedet for at samle disse bestemmelser i én lov havde gennemført en ændring af den grønlandske fiskerilovgivning. Man skulle altså have haft to love. På det punkt afviger landsrådets synspunkter fra dem, der har været regeringens og mine ved fremsættelsen af lovforslaget. Der har i den anledning været en meningsudveksling, dels ved mundtlige forhandlinger med landsrådets forretningsudvalg, dels ved en telegramudveksling, og hele dette materiale vil jeg gerne stille til rådighed for folketingsudvalget til bedømmelse.

De ærede medlemmer hr. Henry Møller og hr. Kofoed sluttede sig til lovforslaget. Hr. Kofoed spurgte, om jeg var indstillet på at tage organisationerne på råd, før stilling tages. Jeg tænker mig, at når det spørgsmål stilles, skyldes det den omstændighed, at der under kommissionsmøderne i Canada sidste sommer blev ændret ved eller gjort tilføjelser til den instruks, kommissionen var rejst hjemmefra med. Fiskeriorganisationerne var med ved mødet, men vidste lige så lidt som delegationsformanden, at der måtte ændres i instruksen i henhold til forhandlinger, vi da havde ført med den norske regering om bestemmelserne for Nordøstatlantens vedkommende. Det er vel derfra, spørgsmålet stammer. Ellers vil jeg gerne svare bekræftende: det er både naturligt og sædvanligt, at organisationerne høres først, og de er som sagt også direkte deltagere i kommissionen og overværer dens møder både i London for Nordøstatlantens og i Canada for Nordvestatlantens vedkommende.

Jeg takker også det ærede medlem hr. Amtoft for tilslutning. Hr. Amtoft var ligesom øvrige ordførere inde på, at det var en vidtgående bemyndigelse, der her er tale om. Det er det også, og det er klart, at jeg i udvalget gerne vil drøfte det, såfremt der skulle komme begrundede synspunkter frem om, at man kan undvære en så vidtgående

[Fiskeriministeren.]

bemyndigelse. Det mener jeg altså ikke man kan, men det er klart, at alle disse ting kan drøftes i udvalget.

Knud Hertling: Der skete desværre et lille teknisk uheld med hensyn til ordførernes rækkefølge, og det beklager jeg.

Jeg vil gerne også på hr. Rosings vegne sige et par ord om det foreliggende lovfor-slag.

Jeg vil ikke påstå, at fremsættelsen af dette lovfor-slag har vakt nogen begejstring hos de grønlandske medlemmer af det høje ting' og ej heller hos det grønlandske lands-råd. Jeg ved, at der er fort mange samtaler med fiskeriministeren fra grønlandsk side for at undgå det, som står i lovforslagets § 3, 1. punktum. Det, vi gerne ville undgå, var, at den i lovforslaget omtalte kompetence, som hele tiden har været ministeren for Grønlands ressort, overførtes til fiskerimini-steren. Begrundelsen for dette ønske fra vor side er, at vi føler os mere trygge ved mini-steriet for Grønlands særlige sagkundskab med hensyn til forholdene i Grønland end ved fiskeriministeriet. Vi er af den opfattel-se, at de grønlandske særinteresser vil kunne blive varetaget bedre fra Grønlandsministe-riets end fra fiskeriministeriets side, dels fordi landsrådets indflydelse på disse afgø-relser pr. tradition vil være større, når kom-petencen ligger i ministeriet for Grønland, dels fordi man derved bedre kan undgå de retskonflikter, som kan opstå ved udfærdi-gelse af forskrifter om national fordeling af fangstmængde og/eller fangstindsats. Med andre ord: vi kan på denne måde nemmere undgå et slagsmål mellem danske, grøn-landske og færøske fiskere om en national kvotering.

Endelig er vi bange for, at en dansk fiske-riminister, som uheldigvis også kan være minister for Grønland samtidig, politisk kan føle sig presset til at tage større hensyn til danske fiskere end til grønlandske fiskere. Lad mig tilføje, at denne frygt ikke er helt ubegrundet med de hidtidige erfaringer, vi har. Her tænker jeg på hele laksefrednings-spørgsmålet, hvor de få danske fiskere, som fisker ved Grønland, ved deres fiskerimini-ster vandt over de mange grønlandske fiske-res Grønlandsminister.

I øvrigt er det mig temmelig ubegribeligt,

hvorfor fiskeriministeren vil have flere bemyndigelser vedrørende Grønland, når han som minister for Grønland i forvejen har en udmærket hjemmel til de i lovforsla-get omtalte foranstaltninger, nemlig i den grønlandske fiskerilovs § 4. Så sent som den 14. december 1970 udstedte ministeren en bekendtgørelse om regulering af laksefiske-riet i grønlandske farvande i 1971 med hjemmel i denne paragraf og med virkning også for de internationale farvande, de så-kaldte ICNAF-områder.

Jeg ved godt, at det er noget tvivlsomt, hvorvidt § 4 i den grønlandske fiskerilov giver hjemmel til forskrifter om national fordeling af fangstmængde og/eller fangst-indsats, men dette burde være et meget lille spørgsmål. Denne tvivl kan klares ved, at ministeren meget hurtigt fremsætter et ændringsforslag til den grønlandske fiskeri-lovs § 4 med en tilføjelse herom. På denne måde kan ministeren tilgodese de grøn-landske ønsker, hvis imødekommelse, som ministeren så mange gange har sagt, ligger ham stærkt på sinde.

Risgaard Knudsen: Jeg vil gerne takke ministeren for tilsagnet om, at udvalget kan få tilstillet et meget omfattende materiale vedrørende disse forhold. Derfor skal jeg afholde mig fra her at gå ind i en yderligere diskussion om baggrunden for den kgl. an-ordning, der er udstedt den 21. januar i år. Jeg forstår på ministeren, at også den side af sagen kan vi få lejlighed til nærmere at drøfte i udvalget.

Dernæst vil jeg gerne gøre en bemærkning foranlediget af de udtalelser, som hr. Kofoed fremsatte. Hr. Kofoed kom ind på spørgsmålet om en begrænsning af laksefi-skeriet ved Norge, og jeg hæftede mig ved, at hr. Kofoed som sit partis ordfører frem-satte den udtalelse, at beslutningen vedrø-rende begrænsningen i laksefiskeriet ved Norge mere var en politisk betonet end en biologisk begrundet beslutning. Det er jo en hård anklage mod regeringen, adresseret til ministeren. Når jeg tager spørgsmålet op ved denne lejlighed, er det ikke mindst på baggrund af, at disse udtalelser er fremsat af en ordfører for et regeringsparti. Jeg har tidligere omtalt dette forhold, men når nu også hr. Kofoed i dag kommenterer sagen ud fra den synsvinkel, synes jeg, at der i høj

[Risgaard Knudsen.]

grad er grund for ministeren til at hæfte sig herved. Det er nemlig meget beklageligt, hvis det forholder sig sådan, som hr. Kofoed her fremhævede, at disse bestemmelser alene bygger på en politisk beslutning og ikke en biologisk begrundet beslutning. Jeg håber, ministeren her i dag nærmere vil omtale disse forhold, for jeg er ikke i tvivl om, at de udtalelser, som hr. Kofoed her har fremsat, vil give anledning til kraftige diskussioner ude omkring i fiskerierhvervet.

Fiskeriministeren (A. C. Normann): Det ærede medlem hr. Knud Hertling er ikke, hvad jeg heller ikke havde ventet, tilfreds med, at man ikke har gennemført ændringer i lovgivningen både for Grønlandsministeriets og for fiskeriministeriets område. Jeg har begrundet, hvorfor statsministeriet har valgt denne fordeling af opgaverne imellem ministerierne. Det er imidlertid således, at efter § 3 skal der forhandles med ministeriet for Grønland, så jeg mener ikke, der er sket nogen reel ændring i den bestående tilstand ved den fremgangsmåde, der her angives.

Så siger det ærede medlem, at jeg har en udmærket hjemmel i Grønlandsministeriets fiskerilov i § 4. Det har jeg netop ikke. Et øjeblik efter pegede det ærede medlem hr. Knud Hertling også selv på, på hvilke områder jeg ikke har det, og bekræftede dermed selv, at det ikke er tilfældet, at jeg har sådan hjemmel.

Det ærede medlem hr. Risgaard Knudsen kom ind på spørgsmålet om de kommissionsbestemmelser for Nordøstatlantens vedkommende, der gennemførtes i London i maj sidste år, og diskuterede, hvorvidt der lå en rent biologisk begrundelse bag ved de foretagne indskrænkninger eller begrænsninger i fiskeriet ud for Norge. Der lå i højere grad for fiskeriet ud for Norge biologiske begrundelser bagved end for fiskeriet oppe ved Grønland, altså for Nordvestatlantens vedkommende. Der findes jo udtalelser, som naturligvis kan stilles til det ærede medlems rådighed, fra tilløberne om, at deres synspunkter ikke er de samme for de to atlantiske områder. Jeg må derfor sige, at det ikke blot er en politisk beslutning, der er taget, men at den har en vis biologisk begrundelse. Om man så er tilfreds med den eller ikke, kan man diskutere.

Derimod kan jeg i og for sig ikke se, at der skulle være noget så frygtelig skandaløst i, som det ærede medlem antyder, at man med en politisk begrundelse gennemfører restriktioner. Det må virkelig afhænge af, om det er fornuftigt og nødvendigt, eller det ikke er det. Men hermed har jeg ikke ønsket at sige, at der er tale om en politisk begrundelse her. Det vil jeg mene der er for Nordvestatlantens vedkommende, og det vil jeg være med til at forsvare. Det kan mange gange være helt rimeligt, og det mener jeg det har været i tilfældet oppe ved Grønland, hvor der i øvrigt ikke har fundet indskrænkninger sted, som generer fiskeriet væsentligt. Den store gene for de danske laksefiskere er de restriktioner, der er foretaget for Nordøstatlantens vedkommende.

Knud Hertling: Ja, jeg kan forstå på fiskeriministeren, at hans vilje til at imødekomme de grønlandske ønsker ikke er særlig fremherskende. Vi må så bare håbe, at de medlemmer af regeringspartierne, der kommer i udvalget, vil være lidt mere forhandlingsvenlige, end ministeren er. Jeg synes nok, at vort ønske om at ændre fiskerilovens § 4 er realistisk, idet vi på den måde kan beholde kompetencen hos ministeren for Grønland i stedet for at overføre den til fiskeriministeren.

Fiskeriministeren (A. C. Normann): Når det ærede medlem anker over, at jeg ikke kan give tilsagn om at imødekomme det grønlandske ønske om at fremsætte to lovforslag i stedet for ét, må jeg dertil sige, at det ikke er et spørgsmål om mine ønsker. Det ville det heller ikke have været, hvis det ærede medlem havde haft sit ønske opfyldt om, at der var en speciel minister for fiskeri, at jeg altså ikke var minister for begge områder. Også i det tilfælde ville de to departementer, respektive de to ministre, have måttet spørge statsministeren, under hvem dette henhører. Statsministeren og statsministeriet har behandlet sagen, og der foreligger en kgl. resolution om en tilstand, som jeg har at rette mig efter.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om et statsligt olieselskab [af Morten Lange m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XIX) findes i tillæg A sp. 2557, fremsættelsen i tidenden sp. 3409).

Forslaget sattes til forhandling.

Handelsministeren (Knud Thomsen): Ved tidligere lejlighed har jeg her i tinget udtalt, at regeringen principielt er af den opfattelse, at det ikke er en statslig opgave at gå aktivt ind i handels- og fabrikationsvirksomhed i konkurrence med erhvervslivet, medmindre der foreligger helt specielle forhold, der kan motivere et sådant initiativ. Dette er fortsat regeringens opfattelse. Med hensyn til import og raffinering af olie og olieprodukter foreligger der ikke sådanne ganske særlige forhold, og regeringen finder ingen anledning til oprettelse af et statsligt olieselskab til udøvelse af disse funktioner. Der er intet grundlag for en formodning om, at Danmark udnyttes af internationale olieselskaber. Danmark må snarere anses for et konkurrenceområde, hvor det fri energimarked har medvirket til, at man i en årrække har kunnet opretholde et relativt lavt prisniveau.

De tidligere års rigelighed på råolie synes nu at være afløst af en situation med mere balance mellem verdensråolieproduktionen og det internationale olieforbrug, der i øvrigt i den senere tid har været meget stærkt stigende. Denne situation har medført, at de olieeksporterende lande i fællesskab har kunnet koordinere deres politik over for oliekerne. På hele denne baggrund er der ikke noget grundlag for at antage, at et dansk statsligt olieselskab skulle være i stand til at fremskaffe olie eller olieprodukter til lavere priser end den private oliehandel.

Forslagsstillerne har anført, at en medvir-

kende årsag til, at forslaget fremsættes netop nu, er de stigende muligheder for, at Nordsøgas kan ilandbringes rentabelt i Danmark, og det er forslagsstillernes opfattelse, at et statsligt olieselskab vil være en naturlig organisation til at varetage distributionen af Nordsøgas i Danmark. Jeg vil gerne hertil bemærke, at der må skelnes mellem import af og handel med olie og olieprodukter på den ene side og import og distribution af naturgas på den anden side. I forbindelse med en naturgasforsyning vil en række forhold gøre sig gældende, der vil nødvendiggøre dels et statsligt initiativ, dels en løbende statslig kontrol med udviklingen. En naturgasforsyning forudsætter jo nemlig etablering af kostbare hovedtransmissionsledninger m. v.; derfor må der også forudsættes omsætning af naturgas i meget betydelige mængder, og dette må igen nødvendigvis forestås af et centralt, landsomfattende organ. Et sådant organ ville normalt få til opgave at afslutte kontrakt med naturgasproducenterne, som man kan se det i andre lande, over perioder på 20-25 år, anlægge ledningssystemet og videresælge gasen til forbrugere som f. eks. kraftværker, industrivirksomheder, fjernvarmecentraler og lokale eller regionale gasfordelingsselskaber. Et sådant organ vil få en stærk position på energimarkedet, og det må anses for påkrævet, at staten sikres tilfredsstillende kontrol med dets virksomhed.

Også spørgsmål som sikkerhedsbestemmelser og adgang til ekspropriation i forbindelse med nedlægning af rørledninger m. v. hører med i billedet af en naturgasforsyning.

Alle disse forhold taler efter regeringens opfattelse for, at det vil være rigtigt at søge gennemført en særlig lovgivning vedrørende forsyningen med naturgas, og regeringen agter i begyndelsen af næste folketingssamling at fremsætte forslag her i tinget om en sådan lovgivning.

Spørgsmålet om en naturgasforsyning er naturligvis blevet stærkt aktualiseret gennem en henvendelse til regeringen fra Philipsgruppen, der har gjort betydelige gasfund i den norske del af Nordsøen. Gruppen, der også har rettet henvendelse til andre Nordsøstater, har oplyst, at et eventuelt dansk køb af denne gas vil have til forudsætning, at realitetsforhandlinger herom kan indledes i løbet af de nærmeste mæne-